

ver nedfat et Udvalg, saa have de rigtignok det Pres paa sig, at de skulle stynde sig med at faae Sagen bragt færdig, inden Loven gaar gjennem Thingene. Imidlertid har det sine Banfælgeligheder at negte et æret Medlem, der er saa stærkt interesseret i en saadan Sag, de Oplysninger, han faar. Men det er dog ganske vist beklageligt, at et æret Medlem, der fra første Haand har kunnet besatte sig med al den Slags Ting i Kommuneraadet, blandt Vælgerne, blandt Befolkningen og i Amtsrådet, ikke veed Bæddet om Sagen. Det er jo meget mistrofuldt at erfare for os, og jeg vil sige, at, var der i Lovforslaget forlangt een eneste Dre af Statskassen, saa at man skulde til at bevilge Penge ud af denne, vilde jeg have fulgt det ærede Medlem, og da vilde jeg have sagt, at efter det Princip, vi her følge, maa vi se os for, inden vi bevilge Penge af Statskassen. Da det imidlertid nu er en Koncession, som gives i Genhold til Beslutninger, som foreligge nogenlunde godt oplyste fra Kommunernes Side, gjør jeg mig ikke denne Samvittighedsfrupel. Imidlertid vilde jeg ønske, at vi fik et Par Dages Ophold mellem 1ste og 2den Behandling, og at den meget ærede Indenrigsminister da — maaste allerede imorgen — hvis der ikke bliver nedfat et Udvalg, lod os tilstille de Oplysninger, han har liggende med Hensyn til Overslag, Buderingsplaner, Stationsbygninger, de tegnede Beløb i de forskjellige Kommuner og alt Saadant. Saa kunne de ærede Medlemmer, som interessere sig for Sagen, det ærede Medlem for Odense By (Koch), det ærede Medlem for Bogense (Bernsen), det ærede Medlem for Sønderlø (Højmar) og enkelte af os Andre, som have Interesse for Fernbane-anlæg, maaste samles og samtale om disse Punkter. Andre ærede Medlemmer ere maaste saa meget inde i Sagen, at de ikke behøve det. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at, kommer jeg mellem 1ste og 2den Behandling til den Erkendelse, at der ligger Noget — om end just ikke en Hund — begravet under denne Sag, saa at Bænnen maaste kan komme til at trænge til Understøttelse, vil jeg følge det ærede Medlem ved 2den Behandling. Nu tør jeg ikke paatage mig — alermindst paa det ærede Medlems Notivering — at standse denne Sag i dens Fart netop af Hensyn til den Komite, der vil gjenneføre dette Arbejde for første Gang uden Hjælp af Staten, og som har lagt sit Overslag efter Priser, som den kjender. Vi ville ikke forlange af den, at den skal komme i Forlegenhed derved, at den ved urimelig Forhaling fra vor Side skulde komme til at give højere Priser og da maaste komme med Forlangender, som det ærede Medlem vil have sin Højfri for. Altsaa, lad os nu gaa videre uden Udvalg, saa kunne vi se, naar vi komme til 2den

Behandling, om der er Noget af os, der ikke er bleven bestyrket i, at vi meget godt have kunnet lade denne Sag gaa uden Udvalg. Skulde det imidlertid være Tilfældet, kunne vi jo altid nedfatte et Udvalg paa et senere Stadium.

Bernsen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem, som nu talte, i Grunden nok vilde have et Udvalg, men at dette skulde være af en mere privat Natur. Det ærede Medlem ønskede, at nogle enkelte Medlemmer skulde lade sig fra Ministeren tilstille Overslag, Tegninger, Planer osv. Men jeg vil ikke være med til at tilraade et saadant privat Udvalg. Det forekommer mig, at, naar det ærede Medlem dog indrømmede, at der var Anledning til at ønske de Ting, han nævnte, vilde den naturligeste Vej være, at de bleve krævede af og forhandlede i et Udvalg, og jeg gjentager, at, da der er saa stor Stemning for Sagen her i Thinget, er der ingen Fare ved et Udvalgs Nedsættelse. Udvalget raader til enhver Tid over, at Sagen fremmes, naar Alt er i Orden, saa ved denne Sag er der Intet at befrygte af et Udvalgs Nedsættelse. Jeg forstaaer ikke den Hastighed, hvormed denne Sag synes at skulle presses igjennem.

Berg: Det ærede Medlem misforstod mig. Jeg mente ikke, at den meget ærede Indenrigsminister skulde tilsende enkelte Medlemmer nogle Oplysninger, men jeg ventede, at han vilde tilstille Thinget disse Oplysninger, og at de vilde blive fremlagte paa Thingets Bord, og at saa de Medlemmer, som maatte ønske det og havde særlig Trang til at samtale med deres Kolleger om denne Sag, fandt hinanden inden anden Behandling. Jeg synes ikke, at det er værd at gjøre videre Væsen heraf. Saaledes gjøre vi jo saa ofte.

Juel: Saavidt jeg kan skjønne efter den førte Diskussion, foreligger der ingen Grund til at nedfatte Udvalg; thi Sagen er jo klar nok. Den eneste Grund, som det ærede Medlem for Bogense anfører for at faae nedfat et Udvalg, er, at han har indledet Underhandlinger om et Kompromis i Sagen. Det forekommer mig imidlertid, at det er for svag en Grund til alene derfor at nedfatte et Udvalg paa dette Trin af Sagen. Udvalget vil jo slet Intet faae at gjøre, inden dette eventuelle Kompromisforslag kommer frem. Da dette jo imidlertid, man tør vel sige, efter det ærede Medlems Udtalelser kun er en Mulighed, der mulig slet ikke bliver til Virkelighed, forekommer det mig, at det vilde være uvigtigt allerede paa Sagens nuværende Trin at nedfatte et Udvalg. Hvis det ærede Medlems Forslag kommer frem i Rådbrummet mellem første og anden Behand-